

som derved vilde komme til at staae i samme Stilling som hidtil, ikke ville ønske nogen Forandring. Det vilde altsaa, hvis det Samme skulde blive Tilfældet med mange Embedsmænd, blive en større Udgift for Statskassen, end ved Loven om den faste Lønning for disse Embedsmænd er beregnet. Men der er foruden denne almindelige Betragtning, som maa gjøres gjældende ved ethvert saadant Lovforslag, en særlig Omstændighed, som maa komme i Betragtning ved Afgjørelsen af denne Sag, og det er den, at den paagjældende Embedsmand ønsker at erholde Alderstillsæg, idet han gaaer over paa fast Lønning i Overensstemmelse med Loven af 19de Februar 1861. Det forekommer dog mig, at det ærede Thing bør være opmærksomt paa ikke let at komme ind paa denne Retning. Kan den paagjældende Embedsmand ikke være tjent med at have fast Lønning i Overensstemmelse med Lønningsloven, saa kan han jo blive staaende mellem de sportellønnede Embedsmænd; thi det forekommer mig rigtigt, at han, saalænge han sidder i Embedet paa den hidtilværende Maade, ogsaa bliver lønnet paa den hidtilværende Maade, og det synes mig betænkeligt for Rigsdagen at tillade ham, foruden at gaae over paa fast Gage, at nyde et Alderstillsæg paa 300 Rb. aarlig. — 3 Motiverne til det foreliggende Lovudkast gives ingen Oplysning om, hvorledes de Kontorudgifter, som i Lovforslaget ere bestemte at skulle tilstaaes ham, ere komne ud. Der anføres kun, at Kontorudgifterne, der hidtil gjennemsnitlig have andraget 481 Rb., nu skulle bestemmes til 440 Rb. aarlig. Gjennem tidligere Afgjørelser af Kontorudgifter er Thinget imidlertid efterhaanden kommet til at gaae frem efter bestemte Grundsætninger, at beregne Kontorudgifter efter visse bestemte Regler; men i Motiverne til det foreliggende Lovudkast seer man ikke, efter hvilke Regler denne Kontorholbsgodtgjørelse er ansat. Heri ligger nu en Grund for mig til at mene, at man ikke bør lade denne Lov gaae videre, førend et Udvalg har undersøgt den, og jeg skal derfor, naar rette Tid kommer, tillade mig at stille et Forslag derom.

Thune: Jeg skal blot bemærke med Hensyn til det ærede Medlem, der først havde

Ordet i denne Sag, at det er mig bekendt, at Etatsraad Dirik havde Bestyrelsen af Kvarantæne-Kommissionen, da han var Byfoged, og da han gik over til at blive Borgermester, beholdt han denne Bestyrelse af Kvarantænen og tillige Bederlaget derfor, 400 Rb. Han var nemlig Bestyrer paa den Tid, da der var mange Forretninger forbundne med Kvarantænevæsenet; thi der var flere af de Skibe, der gik til Østersøen, navnlig alle til Rusland, der skulde have Sundhedspas, og flere af de Skibe, der kom fra smittede eller mistænkte Steder, skulde have Sundhedscertifikater (latinste Pas), saa at der var en heel Deel Forretninger og Arbejde ved Kommissionen, hvorfor det var rigtigt at lønne den, der stod i Spidsen for Bestyrelsen. Efterat Sundtoldden var ophørt, og allerede tidligere, bortskaldt en stor Deel af Arbejdet ved Kvarantænen, og det, der er tilbage, kan vist godt blive udført uden noget som helst Bederlag; der foreligger ei heller nogen Fordring paa Bederlag derfor foruden den faste Gage, saa det forekommer mig, at der ikke er noget som helst Anledning til at forbydes deri eller søge en Oplysning, der er unødvendig.

Med Hensyn til hvad den ærede sidste Taler omtalte, at naar vi tilstaae denne Embedsmand fast Gage, saa komme de Embedsmænd, der nu sidde i Embedet, og som troe at finde deres Fordeel derved, frem med Begjæringer om fast Gage — og at det, der er fordeelsagtigt for dem, ikke er fordeelsagtigt for Staten, og derfor er der fra Statens Side Anledning til ikke at gaae ind paa saadanne Fordringer — saa skal jeg bemærke, at jeg dog ikke troer, at det er Tilfældet her i den foreliggende Sag, thi den Vedkommende har for Siebliffet, naar han beholder de 400 Rigsdalers Bederlag fra Kvarantænen, hvilke ikke kunne fratages ham. Mere i Indtægt, end naar han efter denne Lov gaaer over til fast Gage; men naar man saa spørger, hvorfor han vil gaae over til fast Gage, saa maa jeg svare, at det er den Vedkommende mere behageligt at lønnes med fast Gage end med Sportler. Etatsraad Dirik er allerede en ældre Mand og kan jo ogsaa bringe et Offer med Hensyn til Pensionsberettigelse for sin eventuelle Enke, og det er, saavidt jeg kan slutte, en af Marsagerne til, at han, da han i Loven har seet en